

Pour la « Mata Hari de Galilée »
des espions travaillaient gratis

Da notre always special permanent Alain GUINEY.
T&L 1972, 3 heures pour 200 francs...
MOTS CROISÉS FLASH

שהייה בלבנון - עתה היא נאשמת כראש רשת ריגול גדולה האר"י מגבול הלבנון

צעות ועדת שביחם הנשק, דרך ראש-הניק
רה. סיפרו הוריה:

«אחתי ערכ חזרה הביתה עם עדר הבקר
שלנו. היא לא רצתה לעבור דרך חלקה
זרועה, לכן התקדמה לאורך הדרך הצמודה
לגבול. פתאום תפסו אותה וזרמנים לבנון
ניים וגררוה איתם. בת אחיה הקטנה, שהל-
כה בצידו השני של העדר, ראתה את כל
העניין ורצה לספר לנו. מיד הודענו למש-
טרה והיא פנתה להודעת שביחם-הנשק.»

חילאס הוחזקה במעצר בעכו, נחקרה כפי
שנחקר כל ישראלי העובר את הגבול לאחת
המדינות השכנות. בעיקר רצו החוקרים
לדעת מה סיפרה למשטרה הלבנונית. היא
אף הועמדה למשפט, נאשמה במסירת ידיעות
לאויב. אך השופט קיבל את גירסתה, כי
נגררה על-יכורחה אל תוך שטח לבנון, ויזכה
אותה מאשמה.

עתה טוענת המשטרה, כי באותה שהייה
בלבנון יצרה חילאס את המגע עם המודי

המוד נוער בכפר הישראלי, משיב לו בן-
גזעו מעבר לגבול.

שלוש פעמים ביום יכולים חושבי הצד
הישראלי לשמוע בכיור את המואזין של
ירי קורא לנאמנים לתפילה, מראש צריח
המסגד הצחור של העיירה. בכפר הישראלי
אין מסגד. בימים שלפני קום המדינה נהגו
בני הכפר להתפלל את תפילות יום השישי
והתנים במסגד הסמוך. עתה הם מתפללים
איש איש בביתו.

קשר זה אל הצד שמנגד, לדעת מומחי
המשטרה, הוא מניע נפשי חזק, אשר ב-
כוחו לדחוף ערבי ישראלי אל הריגול. אך
מה ביחס לחילאס עצמה? מה הריח אותה
בלילות אל הסוכן הערבי שמעבר לגבול?
גם לכך ניתנה תשובה. מניע אישי ראי-
שון שהועלה על-ידי המשטרה נגע לאחיה
של חילאס, עבדאללה, המבוגר ממנה. לפי
ני ארבע שנים נוער עבדאללה, שהוא אי-
חיה-החורג של חילאס, נמצא אשם בריגול

מבט לחו"ל

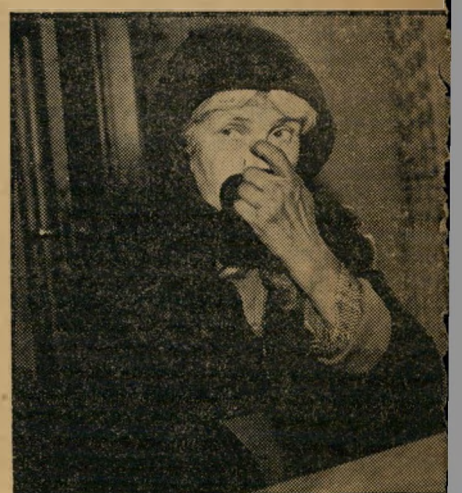
שלוש מבנות ה-
עבר הלבנון. בנות הכפר מצטיינות ביופין.

ההפליה הכרוכה בו, הם הדוחפים ערבים
אחיים להפוך למרגלים.
מה גרם למשטרה לחשוב, כי אכן חילאס
גיומעה היא מרגלת? בעת מעצרה נמצאו
ברשותה מיסמכים מסויימים, היא הסבירה
כי הניירות אינם שייכים לה, אלא שהיא
נמצאה אותם בחורבה של אחד מבני השבט.
הגירסה הרשמית, שאף מצאה את דרכה
אל כמה עתונים זרים, תיארה את חילאס
בת ה-22 כראש רשת ריגול ענפה. סוכנים
היו איספים למענה את החומר בכל רחבי
ישראל, והיא היתה מעבירה אותו ללבנון.
אחיים מהם, נאמר, אף עשו זאת ללא תש-
לום. רק למען יופיה של חילאס.

לפי אותה גירסה, שיחק יופיה של חילאס
תפקיד חשוב בסדרי העבודה של רשת ה-
ריגול. הסוכנים שנפגשו עמה העמידו פני
מחורים. אלא שבמקום דברי-אהבה, מסרו
לה מפות, מיסמכים בטחוניים, דו"חות של
מודיעין. היא היתה תופרת את המיסמכים
בבד שימלחה, חומקת בחשכת-הלילה אל ה-
עיירה ירי הלבנונית, מרחק דקות מביתה.
פרט זה, יותר מכל דבר אחר, פגע באב.
«איך ייתכן שבחורים יבואו לבקר את
בתי?» התרעם. «זה בניגוד למינהגים שלנו!
זה בושה לשפמי! זו פגיעה בכבודי!»
הוא אפילו מוכן לשלם הון לבחור ש-
יטען כי פגש אותה בביתה — אם אך ידע
להצביע על הבית. ומה עם חציית הגבול?
«ואלה, יא סידנא», השיב האב, «אין כל
בעיה לעבור את הגבול. אבל אנחנו לא
עוברים. לא רוצים עניינים.»

★★★
ניקמת אחיה?

אין כל קושי לעבור את הגבול.
600 בני השבט עצמם יושבים משני
עברי הקו הדמיוני המפריד בין ישראל ל-
לבנון, כמחצית השבט בכל מדינה. כש-

לקבל ידיעות מסוכני רשת הריגול. היא
עבדה במשק ועזרה לי, ולמרות היותה יפה
ובגיל חנוּאין, לא רצתה חילאס לעזובני.

בדרך לכלא

חילאס מובלת על-ידי שוטרי, בצאתה מבית-המשפט, אחרי
שפקודת-המעצר שלה הווארחה עד לעריכת המשפט. פניה
מעוותים בבכי, וגם אמה, הצועדת לידה, בוכה. בידה מחזיקה חילאס חבילת בגדים נקיים.

ונידון לחמש שנות מאסר. לפי גירסה זו,
נשבעה חילאס נקם באוסרי אחיה; אם
אין הוא יכול לרגל — תשלם היא את
מלאכתו שנפסקה.

★★★
מה עשתה בלבנון?

הריה דחו גירסה זו בכל תוקף. היא
הלא הראתה כל התרגשות על מעצר
אחיה, סיפר האב. היא ברוגז אתו, כי
פעם היכה אותה. כל בני המשפחה ביקרו
את עבדאללה בכלא — רק חילאס סירבה
לנסוע אליו.
כיום המשטרה היתה השערה נוספת, על
הצורה בה נכנסה חילאס לשירות המודיעין
הלבנוני. באותו יום עצמו בו נשפט אחיה
עברה חילאס את הגבול. 15 יום נשארה
בלבנון, לאחר מכן הוחזרה לישראל באמ-

פירסום עולמי

תמונתה של
חילאס, ה-
מכונה «מאטה הארי הגלילית», כפי שהופיעה
ביומון הצרפתי הגדול, פראנס סואר.

מתייפחת. היא לא עשתה שום דבר. שונאים
מהחמולה של בעלי תפלו עליה את ההאש-
מות האלה. אבל היא לא מרגלת!

שכן, שהיה בין עשרת העצורים, נד
בראשו לאות הסכמה. «ככה זה אצלנו,
הערבים. מוכנים להרוג אחד את השני,
בגלל מריבות ישנות.»

אולם כאשר התרחקה האם, הרשה לעצמו
מחשבה בקול רם: «חאלה, הנה עצרו עש-
רה. חקרו וחקרו, ובסוף אמרו לנו —
לכו הביתה. אין שום דבר נגדכם.»

«הדבר הראשון שרצו לדעת מפי, היה
על קשרים עם אנשים מעבר לגבול. אמרתי
להם, שלפני כמה שנים פוצצו מסתננים, מן
הכפר הקרוב, את הבית שלי. רק במיקרה
לא נהרג איש מהמשפחה. מאז אנחנו חיים
במתיחות, ואין שום קשר.»

«המשטרה בטח עשתה עוד חקירות, ובי-
סוף הגיעה למסקנה שאנחנו חפים מכל
פשע ואפילו שיחררה אותנו. ועכשיו רק
את חילאס ועוד בחור אחד — זה בעל
החורבה — נמשיכים להחזיק במעצר. זאת
אומרת, שאולי יש משהו בהאשמה. כי מי
יידע מה עובר בלב בחורה של היום?»

חותמת המימשל

על תמונתה של חילאס, על גבי רשיון המעבר.